

[Glistrup]

som er en meget, meget central del af indholdet. Her har hr. Kaj Poulsen, der jo har arbejdet meget med disse sager, ret; det er skarpt og klart set, at det er en af de meget, meget væsentlige ingredienser i det, De Konservative gør i praksis, mens de i teorien forsøger at fylde både morgens og morgendagens aviser med, at de er så antibureaukratiske. Når det kommer an på en prøve, er det imidlertid lige præcis det stik modsatte, der er tilfældet.

Det er altså et hovedelement i forslaget, og derfor er det ikke en julegave, som vi umiddelbart synes så godt om. Men der er jo andet end bureaukrati i det. Stort set kan man sige, at her får vi et hybridnet, så vi ikke behøver at lave hybridnet til mange milliarder kroner andre steder. Vi får en sammensvejsning af for det første det forslag, vi vedtog ved anden behandling, og så det fuldstændig væsensfremmede i forhold til det, som der var afstemning om i forbindelse med ændringsforslagene. De to ting skal altså græsse side om side i det forslag, vi nu skal til at stemme om.

Jeg håber, jeg har været så god en pædagog, at jeg har evnet at sige, at det sidste led, de ændringsforslag, der er tale om, synes jeg ikke særlig godt om, og dem er jeg nærmest tilbøjelig til at stemme imod.

Vedrørende andet element i L 55, som det forelå ved anden behandling, har jeg også nogle argumenter, der taler for, at man skal stemme imod, og det ved Folketingets medlemmer jo, når de har studeret de 6¾ side, som jeg har skrevet om det i betænkningen, som man har haft i hvert fald fire dage til at læse. Arbejdsministeren har det til gode, så han behøver hverken Bo Bojesen eller Blæksprutten til sin julemiddag, han kan bare læse disse 6¾ side. Han afslørede i hvert tilfælde ganske og aldeles tydeligt, at han ikke havde læst så meget som en linje af de 6¾ sides analyse af L 55, da han holdt sit flammende indlæg her. Han havde ikke nogen kendsgerninger at lade sig distrahere af med hensyn til, hvordan Fremskridtspartiets forhold var til besparelser vedrørende arbejdsmarkedsforholdene.

Men det må være dejligt at være arbejdsministeren, for han kan nemlig blive klogere i jule-ven ved at tage denne betænkning med i julekufferten og læse, hvad vi skriver i den. Rigtig glædelig julelæsning, hr. arbejdsminister! Men det bliver altså rødt det, han får at se at Frem-

skridtspartiet repræsenterer på dette felt, når vi nu om lidt skal stemme om, hvorvidt der skal siges ja eller nej til forslaget i dets hybridmæssige sammensætning. Vi siger nej.

Bollmann (CD):

Forslaget her eller i hvert fald dele af det skulle gennemføres inden nytår, det tror jeg mange var enige om, for hvis ikke det skete, var der op mod adskillige tusinde, der ville, om jeg så må sige, falde ud over kanten. Det er der mange der har vidst, og derfor er der også mange gode ting i dette lovforslag; det har vi sagt fra starten.

Men ministeren har jo blandet temmelig mange ting sammen, og en overgang var der mange, mange flere. Jeg har sagt, at vi ikke er særlig skuffede over, at man har fjernet noget af det, der var i L 57, men vi er skuffede over, at man ikke har fjernet noget mere. Vi har fra starten taget to meget store forbehold.

Det første var, som alle ved, arbejdsgiverens betaling af den første ledighedsdag. Vi synes stadig væk, det er et forkert signal at give erhvervslivet i en situation, hvor det gælder om at begrænse erhvervenes omkostninger og skabe nye arbejdspladser. Det synes vi derfor er forkert. Jeg ved godt, at det er ændret en lille smule undervejs i behandlingen, men vi mener ikke, det er tilstrækkeligt, og det var også derfor, vi stillede ændringsforslaget ved anden behandling.

Det andet store problem, vi havde, var reglerne om supplerende dagpenge. Det er muligt, at forligspartierne tror på det, de har prøvet at overbevise os om, men jeg er nødt til at sige ganske klart: Jeg tror ikke på det, og det gjorde fru Lilli Gyldenkilde heller ikke. Vi tror simpelt hen ikke, at de arbejdstilbud er der, og så ved vi, at det er nogle grupper, som vil få meget, meget svært ved at klare situationen, der bliver ramt på den måde.

Jeg ved godt, at man kan tage en diskussion om, hvad det er at blive ramt. Jeg skal ikke her citere vor ven Jacob Haugaard, men jeg kan huske, at han engang fortalte, at han var blevet arbejdsramt. Det er så noget helt andet, men jeg mener, at dette er for alvorligt til, at man kan bruge den form for argumentation, som ministeren gjorde.

Også her er der selvfølgelig sket visse ændringer, også så sent som i dag, ændringer, som